

TOVERSTAF

SAUL van MESSEL

TOVERSTAF

nieuwe priapeën

van de vroege literatuur
van het Joodsche volk

MERCATORPERS

genesis 3:19

ontstaan uit een zaadcel
tot stof straks vergaan
blijf jij mij een raadsel
onoplosbaar bestaan

dat zich eenmaal ontspan
in het diepe ravijn
van de eeuwige bron
uit het fallisch domein

drinkgewoonten

als zij voor hem hurkt
en hem daar innig kust
en hij zijn kruik ontkurkt
gerijpt op fust
klinkt priapos op hen
ontspannen: proost
en niemand denkt
aan kroost

delila

neergezonken
op haar schoot
streelt zij hem dronken
langs het teken van de jood

zingt zij simson
gedwee in slaap
langs verleidelijke
melodieën

dringt zij hem
mak als een schaap
tussen haar beide
verlokkende knieën

en als de held
in haar is verteerd
huurt zij voor geld
wie hem zijn zeven lokken scheert

dan treitert zij
borsten ontbloot
uit veerkrachtige balijnen:

word wakker
geschoren jood
hier zijn mijn filistijnen

hocus - pocus

een meisjesdroom totaal verward
waarin een toverstaf verhard
driemaal rond haar vrouw-zijn streeft
en dan vuurrode vruchten teelt

blijf van mijn lijf
weerbarstig hymen
dat hij driest doorboort
de wrede he-man
die haar kreunen hoort
maar geen gevoel heeft
voor het knarsen van de deuren
dat in haar hengsels voortbeeft
als een wand vol scheuren

frühlingserwachen

langs haar gevel
met klimop spaarzaam begroeid
wordt door jongetjes
hevig gestoeid

één met pijl en boog
klimt helemaal omhoog

wat doe je daar
roept zij gestoord-bekoord
maar hij doet
alsof hij niets hoort

en blijft heel strak
tegen haar gevel gestrekt
tотdat zij daarstraks
wordt gewekt

kompas

hij spelde als kind
de schuttingwoorden
vaak met een pijl
in het het hart geillustreerd

het diep-geheime
seksuele noorden
waarvan hij nooit
het fijne had geleerd

totdat hij eens
een meisje drukte
tegen zo'n schutting
vol geschrijf

en zij hem geil
zijn pijl ontrukte
en hem haar schoot wees
als zijn schijf

een naald gevoelig
voor haar wilde woorden
die hem de weg wees
naar dat onbekende noorden

ballade van de wroeging

de droom die hem
vannacht verkaste
naar een etage
uit zijn jeugd

en hem weer
onverwacht vergastte
op die blamage
vol vreugdeloze vreugd

hij als altijd
ongeduldig
zij ook in herinnering
onschuldig

tot in de kleren
die zij droeg
zich verweren
tegen wat hij vroeg

het domme stelen
van haar beide volten
het lompe stelen
van haar meisjesholte

het binnentreden
hondsbrutaal
in de donzen schede
van haar voorportaal

waar veel te laat
voor het haar schennen
hij een gebaar maakt
van verwennen

dat als een
immanente last
zijn schuldbewustzijn
in haar krast

crux

christus-symbool
als fallisch idool
verschijnt in haar droom
zonder schroom

tot bij het ontwaken
onder groezelig laken
haar maagdelijke sponde
nog zindert van zonde

dan slaken haar handen
alle denkbare banden
en koestert zij kuis
het zinnelijk kruis

ballade van de non
het nachtelijk feest
was feest geweest
zij had de vlag gestoken
uit alle ramen

en gaf
de stokken
één voor één
zeer zoete namen

en als zij
na de dageraad
weer was gewekt
tot dagelijkse daad

stak zij
de vlaggestokken
onder haar
zwarte rokken

toen zij na een kuur
was uitgerust
anders gezegd
scheen uitgeblust

stak zij plots
uit blonde lokken
opnieuw haar
vlaggestokken

tot eenmaal
uit de open ramen
engelen haar
tot zich namen

en er
uit haar raam
stak één
vlaggestok

halfstok

met een
verwelkte
blonde
lok

overspeels

op buitenechtelijke sponde
genieten van de zoete zonde
in onverzwakte trouw
aan bitter berouw

nasmaak

zij zoenden elkander
zó naakt in de droom
zó overal en
zó zonder schroom

dat toen hij in de ochtend
daarvan nog zong
hij hartstocht proefde
op de punt van zijn tong

pudeat te !

bij naakte herinnering
lijfelijk betrokken

waren woorden achteraf
zodanig geschrokken

dat zij
na het ontwaken

bleken geschreven
met blos op de kaken

in afwachting
reikhalzend
kijken woorden
de inkt
uit haar décolleté

nog even geduld
mijn priapee

herdenkingstentoonstelling

priapische gezangen
met naakten volgehangen

die aan mijn dromen-wanden
vaag zoeken naar verbanden

verbonden aan gelieven:
priapische motieven

eens met een harde stift
in mijn gevoel gegrift

gebed

bewaar mij
priapos mijn heer
dat ik me nooit
om u geneer

gezwegen dan
van schamen

voor al uw
naakte melodieën
dank ik u
op mijn blote knieën

amen

kolofon

deze nieuwe bundel priapeeën werd
met de hand gezet uit de Lutetia
en in een oplage van 100 exemplaren
— nrs. 1—90 gebrocheerd; 1—x
ingebonden door Binderij Phoenix—
met 2 illustraties van Lex ter Braak
in juli 1987 op Zerkall-Bütten papier
gedrukt en uitgegeven door de

MERCATORPERS

du